

Maria Majdowa

Siemiechów, pow. Łask. Stanowisko 4

Informator Archeologiczny : badania 4, 86

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Stanowisko 4

Badania prowadziła mgr Maria Majdowa. Finansował WKZ w Łodzi. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej z okresu halsztackiego.

Badania prowadzono w odległości około 2,5 km na południe od wsi Siemiechów, na polu zwanym „Izdebki” i miały charakter ratowniczy. Na powierzchni 1 ara odkryto 31 grobów ciałopalnych, z których 6 położonych najpłycej, było całkowicie zniszczonych. Groby występowały na głębokości 10—80 cm. Zarysy jam grobów popielnicowych były słabo widoczne lub zupełnie niewidoczne. Na 31 odkrytych grobów 3 były bezpopielnicowe. W pozostałych występowała z reguły jedna popielnica i od 1 do 5 przystawek. Zaobserwowano znaczną różnorodność form grobów popielnicowych: 5 z nich było pod brukiem kamiennym, 7 w obstawie kamiennej, 12 popielnicowych czystych i 4 popielnicowe obsypane szczątkami stosu. Jeden z grobów miał zapewne charakter symboliczny, na co wskazuje całkowity brak kości w popielnicy.

Część popielnic stanowią naczynia jajkowate i beczułkowate o powierzchni chropowatej, a część amfory z baniastym brzuścem i zwężającą się ku górze szyjką oraz podobne naczynia bez uch. Wśród przystawek najczęściej występują półkuliste czerpaki z wklęsłym dnem i szerokim taśmowatym uchem, oraz miniaturowe amfory dwuuszne lub bez uch. Na szczególną uwagę zasługuje tzw. tabakierka — małe, spłaszczone naczynie, w przekroju owalne, z płaskim dnem, z otworkami do zawieszania, a także dwa gliniane „guziczki” — trójkątne i okrągłe, o nieznanym przeznaczeniu.

Przedmioty metalowe pochodzą z ośmiu grobów i są reprezentowane przez bransoletę z cienkiego drutu brązowego, fragmenty naszyjnika ze skręconego drutu brązowego oraz kilka kółek i niezidentyfikowanych przedmiotów żelaznych. Ceramika — jej formy i ornamentyka (głębokie bruzdy do inkrustacji, ornament pseudosznurkowy, paznokciowy, kąty zakreskowane), a także zespół przedmiotów metalowych pozwala datować cmentarzysko w Siemiechowie na młodszy okres halsztacki i zaliczyć je do wschodniowielkopolskiej grupy kultury łużyckiej.

Dalsze badania w celu uchwycenia zasięgu i zabezpieczenia cmentarzyska zostały zaplanowane na rok 1971.